

РЕШЕНИЕ

№ 12433

гр. София, 19.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4547** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. И. Д., срещу Решение № 1690/08.04.2024 г., постановено по НАХД № 9243/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС). В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменен издаденият електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, в съдебно заседание се представлява от юрк. Г., която изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София град, XII касационен състав намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е

неоснователна.

С обжалваното решение е потвърден електронен фиш Серия К № 7300262, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, на В. И. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 07.04.2024 г. в 13:16 ч., в [населено място] по [улица]до номер 326, с посока на движение от [улица]към [улица], с мобилна система за видеоконтрол „АТСС“ № MD1193 е заснет лек автомобил „Х. Джаз“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на В. И. Д., движещ се със скорост след приспаднат толеранс от 83 км/ч при ограничение на скоростта от 50 км/ч в населено място. Извършеното деяние е квалифицирано като нарушение чл. 21, ал. 1 ЗДвП, поради което е издаден процесният ЕФ.

За да потвърди ЕФ, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е правилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Въззивният съд подробно е обсъдил представените с административнонаказателната преписка доказателства и обстойно е анализирал приложимите материалноправни норми и е постановил решение в съответствие с материалния закон.

Касационната инстанция намира, че електронният фиш съдържа всички реквизити, предвидени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Касаторът не оспорва обстоятелството, че на процесната дата и място се е движил с превишение на разрешената допустима скорост от 33 км/ч. Деянието правилно е квалифицирано като нарушение на нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Неоснователни са доводите за допуснати нарушения по отношение на реквизитите на протокола за използване на АТСС. Видно от същия, той има изискуемото съдържание, посочено в Приложение към чл. 10, ал. 1. Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Отразеното в него съответства на посоченото в Ежедневната форма на отчет по Приложение № 11 към чл. 75, ал. 2, т. 1 от Инструкция № 8121з-749 от 20.10.2014 г. на състава на наряда от 07.04.2023 г.

Твърденията за недостоверност на данните от АТСС са лишени от доказателствена опора и се опровергават от Протокол № 019-СГ-ИСИС/14.03.2023 г. /л. 16/ и документ от БИМ за преглед на вписан тип средство за измерване. От същите се установява, че система за видеоконтрол „АТСС“ № MD1193 е мобилна такава, одобрена да служи за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, надлежно калибрована и технически годна към датата на нарушението за осъществяване на посочения видеоконтрол.

Неоснователни са твърденията за нарушение при монтажа и експлоатацията на АТСС. По делото е налице снимков материал от начина на поставяне на АТСС, който е в съответствие с чл. 10, ал. 3 и чл. 11, ал. 1, предл. последно от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Твърденията за превратно ползване на уреда за измерване на скоростта не са подкрепени с никакви доказателства, а тежестта да докаже тези твърдения е на касатора. Т. доказване обаче не е сторено, а с представените снимки на

разположението на АТСС на участък от пътя се установява спазване на законовите изисквания.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради което на основание чл. 188, ал. 1 ЗДвП законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. За нарушението е наложено предвиденото в кореспондиращата му санкционна норма на чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП административно наказание. Правилно районният съд е потвърдил ЕФ.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1690/08.04.2024 г., постановено по НАХД № 9243/2023 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА В. И. Д. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.